

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

3 P-517/07-101

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Gordani Njari u pravnoj stvari tužitelja TOMISLAV JONJIĆ iz Zagreba, Našička 19 kojeg zastupa punomoćnik Dinko Jonjić odvjetnik iz Imotskog protiv tuženika STEČAJNA MASA SLAVONIJA d.d. iz Županje, J.J. Strossmayera 65 kojeg zastupa stečajni upravitelj Luka Lešić iz Županje, radi utvrđenja tražbine i isplate (VPS 2.210.545,22 kn) nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 10. srpnja 2012. u nazočnosti pun. tužitelja, a u odsutnosti tuženika, te ročišta za objavu presude od 25. srpnja 2012. u odsutnosti stranaka

presudio je

27.8.12.
2015e dp 4.9.12
Dorothy Chan

I Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 915.304,80 kn kao tražbina III isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova.

II Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznos od 100.373,72 kn.

III Tuženik je dužan tužitelju platiti iznos od 1.085.247,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007. u skladu sa Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2001. do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope HNB, prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena te mu naknaditi trošak parničnog postupka sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate po stopi od 12% godišnje, sve u roku od 8 dana.

IV Odbija se tužbeni zahtjev za iznos od 109.620,00 kn.

V Tuženik je dužan tužitelju platiti trošak postupka u iznosu od 398.110,10 kn u roku od 8 dana.

- 2 -

3 P-517/07-101

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 2.444.960,72 kn.

U tužbi navodi da je nakon otvaranja stečajnog postupka nad Slavonija d.d. u stečaju iz Županje pravodobnom prijavom od 2. listopada 2000. prijavio svoju tražbinu u iznosu od 2.624.149,20 kn koja se odnosi na pružene a neplaćene odvjetničke usluge i to isključivo zastupanje tuženika pred sudovima i upravnim tijelima te je uz prijavu tražbine dostavio preslike podnesaka odnosno zapisnika s raspravnih ročišta na kojima su označeni brojevi predmeta.

Dodaje da je ujedno zatražio da se dio tražbine tj. iznos od 1.194.867,00 kn koji se odnosi na odvjetničke usluge pružene u posljednjih 6 mjeseci u smislu čl. 87. st. 1 i 2 Stečajnog zakona prizna kao obveza stečajne mase a preostali iznos od 1.429.282,20 kn svrsta u isplatni red određen čl. 71. Stečajnog zakona.

Navodi da je tuženik priznao tužitelju iznos od 179.188,48 kn svrstavajući ga u III isplatni red dok je za iznos od 2.444.960,72 kn tužitelj upućen u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku broj St-57/00. od 9. svibnja 2001.

Tužitelj je uz tužbu dostavio prijavu tražbine u stečajnom predmetu ovoga suda broj St-57/00 od 2. listopada 2000. u kojoj su navedeni naziv suda odnosno drugog državnog tijela pred kojim je tužitelj zastupao tuženika, broj predmeta, datum poduzimanja pojedine parnične radnje, iznos nagrade i tarifni broj Odvjetničke tarife koji je primijenjen prilikom izračuna nagrade. (list spisa 4)

Tuženik u odgovoru na tužbu na ročištu od 6. ožujka 2002. navodi da tužitelj nije dokumentirao svoje potraživanje slijedom čega se je obratio Hrvatskoj odvjetničkoj komori radi ishoda očitovanja o opravdanosti troškova koji su temelj za prijavljenu tražbinu, a da nije osporavao postojanje računa koje bi eventualno tužitelj izdao tuženiku za obavljene usluge.

Tužitelj navodi da je nakon otvaranja stečajnog postupka stečajni upravitelj odbio tužiteljevu ponudu da nastavi zastupati tuženika te je tužitelj stečajnom upravitelju preporučenom poštom poslao ne samo prijavu u stečajnu masu nego i cjelokupne spise u svim predmetima u kojima je zastupao tuženika što znači sve tužbe, sve podneske i sve raspravne zapisnike skupa s popisom predmeta na kojima su specificirano navedeni sudovi pred kojima postupak teče, broj predmeta i vrijednost spora što znači da je pri odlučivanju o priznavanju tužiteljeve tražbine st. upravitelj tuženika raspolagao svom potrebnom dokumentacijom.

Dodaje da je st. upravitelj tuženika podnio prijavu Hrvatskoj odvjetničkoj komori u kojoj tvrdi da tužitelj nema pravo na nagradu za radnje koje je poduzeo zbog postojanja „ugovora o paušalu“ kojim se je tužitelj odrekao „svih navedenih troškova i paušala osim odvjetničke tarife“ te da mu tužitelj nije ispostavio račun za izvršenu uslugu.

Tužitelj navodi je st.upravitelj uz navedenu prijavu priložio ugovor o pružanju odvjetničkih usluga koji je ugovor raskinut malo nakon potpisivanja a temeljem tog ugovora Slavonija d.d. tužitelju nikada nije ništa isplatila.

Navodi da paušalni honorar koji je predviđen navedenim ugovorom je ograničen na „nagradu za savjet i mišljenje te trošak telefona odnosno poštarine“, odnosno „stvarne troškove“ obzirom na to da Tbr. 38. st. 1 Tarife Hrvatske odvjetničke komore propisuje da se paušalna naknada i nagrada ne mogu ugovoriti za radnje odnosno odvjetničke usluge pružene pred sudovima i drugim državnim tijelima.

Nadalje, tužitelj je u podnesku naveo vrijednost predmeta spora za svaki od predmeta u kojima je zastupao tuženika pred sudovima odnosno drugim državnim tijelima.

Tuženik u podnesku od 10. siječnja 2002. ponavlja ranije iznijete navode da tužitelj uz prijavu tražbine nije dostavio relevantnu dokumentaciju te da niti za jednu obavljenju radnju nije ispostavio račun na temelju kojeg bi se u poslovnim knjigama tuženika mogla knjižiti obveza prema tužitelju slijedom čega je st.upravitelj priznao samo onaj dio tražbine za koju je postojao relevantan dokument u vidu ugovora o pružanju odvjetničkih usluga.

Tužitelj u podnesku od 31. siječnja 2003. navodi da je tuženika zastupao u svim predmetima koji su navedeni u prijavi u stečajnu masu s tim da to nije bilo zastupanje po nekakvom ugovoru koji da je i postojao ne bi mogao isključiti primjenu Odvjetničke tarife pri zastupanju na sudovima i drugim državnim tijelima, te da se radilo o zastupanju po punomoći izdanoj za potrebe svakog pojedinog spisa, a ne temeljem generalne punomoći.

U podnesku od 15. rujna 2009. st.upravitelj tuženika Luka Lešić navodi da je razriješen dužnosti st. upravitelja te da više nema ovlasti zastupati tuženika, a ujedno ostaje kod svih ranije iznijetih navoda.

Tužitelj je u skladu s ukidbenim rješenjem Visokog Trgovačkog suda RH u Zagrebu PŽ-4190/10-7 od 10. svibnja 2011. preinačio tužbu na način da predlaže da sud donese presudu kojom će obvezati tuženika da tužitelju isplati iznos od 1.194.867,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do isplate te utvrditi postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III isplatnog reda viših isplatnih redova te obvezati tuženika da tužitelju naknadi trošak postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate.

Podneskom od 9. svibnja 2012. tužitelj je dostavio u spis preslike dijelova predmeta u kojima je zastupao tuženika pred sudovima odnosno drugim državnim tijelima (list spisa 164-195).

Dodaje da zbog proteka vremena kao i zbog toga što je više puta selio odvjetnički ured u Zagrebu više ne može pronaći ugovor o pružanju pravnih usluga koji je svojedobno bio sklopio s društvom Slavonija d.d. Županja, te ističe da je navedeni ugovor bio sklopljen na određeno vrijeme, da je uskoro raskinut, da u vrijeme trajanja tog ugovora nije bio generalni opunomoćenik Slavonije d.d. nego su to društvo istodobno zastupali i drugi odvjetnici, te da je prisilnim propisima zabranjeno anulirati primjenu odvjetničke tarife u postupcima pred sudom i upravim tijelima odnosno da prema tadašnjoj kao i prema sadašnjoj Tarifi o

- 4 -

3 P-517/07-101

nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika je dopušteno odvjetniku ugovoriti s pravnom osobom pružanje pravne pomoći za naknadu u paušalnom iznosu, osim za radnje zastupanja pred sudovima i državnim tijelima.

U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju u spisu koju čine: prijava tražbine u stečajnom predmetu St-57/00., dopis tuženika od 11. listopada 2000., dopis tužitelja od 11. listopada 2000., dopis tuženika od 25. ožujka 1999., preslika rješenja St-57/00-308 od 24. studenog 2001., dopis tuženika od 25. ožujka 1999., preslika rješenja St-57/00-308 od 24. studenog 2003., očitovanje RH Ministarstvo financija Carinska uprava Carinarnica Osijek od 21. ožujka 2012. sa preslikom punomoći i žalbom, očitovanje Prekršajnog suda u Županji od 28. ožujka 2012., očitovanje Općinskog suda u Županji od 2. siječnja 2012., preslika dokumentacije koju je dostavio tužitelj uz podnesak od 9. svibnja 2012., te očitovanje Hrvatske odvjetničke komore od 23. svibnja 2012.

Osim toga, izvršen je uvid u prijavu potraživanja tužitelja u stečajnu masu Slavonija d.d. Županja koja je sastavni dio stečajnog predmeta ovoga suda St-57/00. te u ovršni predmet Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-157/00., parnične predmete ovoga suda broj P-1227/01. (ranije P-599/99.), P-358/01, P-147/06, P-887/05 (spojeni predmeti P-464/98 i P-221/98) i P-56/01.

Pored navedenog sud je zatražio očitovanje od Općinskog suda u Županji da li je u kaznenom predmetu poslovni broj K-165/98. tužitelj zastupao Slavoniju d.d. Županja kao oštećenika te da li u spisu prileži i njegova punomoć, kao i očitovanje Carinarnice Osijek da li je u predmetu broj 4397/II;P2587/1,2/99 tužitelj zastupao Slavoniju d.d. iz Županje kao okrivljenika te da li u spisu prileži njegova punomoć.

Nije sporno između stranaka da je tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad Slavonija d.d. iz Županje prijavio svoju tražbinu u iznosu od 2.624.149,20 kn na ime izvršenih odvjetničkih usluga, zastupanja tuženika pred sudovima i drugim državnim tijelima dana 2. listopada 2000. (list spisa 4-5)

Isto tako nije sporno da je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-57/00 od 9. svibnja 2001. tužitelju djelomično priznata tražbina u iznosu od 179.188,48 kn dok je za iznos od 2.444.960,72 kn tužitelj upućen u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine.

Tijekom postupka tužitelj je preinačio tužbu na način da od tuženika potražuje isplatu iznosa od 1.194.867,00 kn na ime pružanja odvjetničkih usluga u posljednjih 6 mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do isplate, te utvrđenje postojanja tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III isplatnog reda viših isplatnih redova.

Iz navedenog slijedi da tužitelj sada od tuženika potražuje ukupno iznos od 2.210.545,52 kn a ne 2.444.960,72 kn kako je to prvobitno naveo u tužbi.

Uvidom u prijavu tražbine koja je sastavni dio stečajnog predmeta ovoga suda broj St-57/00. sud je utvrdio da je tužitelj za svaki pojedinačni iznos koji od tuženika potražuje po osnovu pruženih odvjetničkih usluga točno naveo broj predmeta, naziv suda odnosno upravnog tijela kod kojeg se isti vodi, datum podnošenja podneska odnosno raspravnog zapisnika, tarifni broj odvjetničke tarife koji je primijenjen i iznos nagrade za svaku poduzetu

27
AG

radnju a u podnesku od 14. ožujka 2002. (list spisa 16) je naveo i vrijednost predmeta spora u svakom od pojedinačno nabrojanih predmeta.

Tužitelj je uz navedenu prijavu priložio sve podneske odnosno raspravne zapisnike specificirane u prijavi tražbine iz kojih je vidljiva označena vrijednost predmeta spora, a uz podnesak od 9. svibnja 2012. je dostavio i preslike dijelova spisa u kojima je zastupao tuženika iz kojih je također vidljiva vrijednost predmeta spora. (list spisa 176-191)

Zbog velikog broja predmeta u kojima je tužitelj zastupao tuženika kod različitih sudova odnosno upravnih tijela, u cilju ekonomičnosti postupka sud je po službenoj dužnosti izvršio uvid samo u one parnične odnosno ovršne predmete u kojima tužitelj uz prijavu tražbine nije dostavio dokaz da je podneske za koje potražuje nagradu predao nadležnim sudovima odnosno upravnim tijelima.

Uvidom u ovršni predmet Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-157/00. i parnične predmete ovoga suda poslovni broj P-1227/01 (ranije vođen kod Općinskog suda u Županji pod poslovnim brojem P-599/99.), P-358/01, P-147/06, P-887/05 (spojeni predmeti P-464/98 i P-221/98 ranije vođeni kod Općinskog suda u Županji) i P-56/01 sud je utvrdio da u istima prileži punomoć tužitelja za zastupanje tuženika te da je tužitelj doista i izvršio sve radnje za koje potražuje nagradu u tim predmetima.

Dopisom od 2. siječnja 2012. Općinski sud u Županji je izvijestio ovaj sud da je tužitelj zastupao tuženika kao oštećenika te da je dana 6. lipnja 2000. podnio prijedlog za opoziv uvjetne osude uz koji je priložio i punomoć (list spisa 144), a Carinarnica Osijek je dopisom od 21. ožujka 2012. izvijestila ovaj sud da je tužitelj zastupao Slavoniju d.d. Županja i Ivana Milasa iz Osijeka u navedenom predmetu te je podnio žalbu na rješenje broj P-2587/1,2/99. od 25. svibnja 2000. a uz žalbu je priložio punomoć. (list spisa 156-159)

Sud nije mogao izvršiti uvid u predmet Prekršajnog suda u Županji poslovni broj G-122/99. budući da je spomenuti spis izdvojen iz općeg arhiva te je predan u industrijsku preradu po odobrenju Državnog arhiva u Vukovaru od 26. veljače 2009. (dopis Prekršajnog suda u Županji od 28. ožujka 2012. – list spisa 160)

Tijekom postupka tuženik nije osporavao da je tužitelju dao punomoć za zastupanje u predmetnima specificiranim u prijavi tražbine a niti da je tužitelj izvršio sve radnje za koje potražuje nagradu za zastupanje, već je jedino tvrdio da je između stranaka postojao zaključen ugovor o zastupanju – paušalu te da tužitelj ima pravo na nagradu samo u visini u skladu s odredbama navedenog ugovora.

Tužitelj tijekom postupka tvrdi da je navedeni ugovor raskinut ubrzo nakon što su ga stranke zaključile te da je navedeni ugovor obuhvaćao samo usluge davanja usmenih i pismenih savjeta i pravnih mišljenja a ne i radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima jer je to protivno Tbr. 38. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Do zaključenja glavne rasprave tuženik nije dostavio predmetni ugovor a tužitelj je predložio da sud službenim putem zatraži navedeni ugovor od Hrvatske odvjetničke komore budući da isti više ne posjeduje zbog protoka vremena i selidbe svog odvjetničkog ureda u više navrata.

Očitujući se na upit suda Hrvatska odvjetnička komora je dopisom od 23. svibnja 2012. (list spisa 193) izvijestila sud da ugovor o pružanju pravne pomoći od 11. veljače 1999. nikada nije dostavljen Hrvatskoj odvjetničkoj komori na odobrenje slijedom čega nisu u mogućnosti dostaviti presliku navedenog ugovora.

Prema ocjeni ovoga suda nije od utjecaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari činjenica da su stranke zaključile ugovor o pružanju pravne pomoći od 11. veljače 1999. iz razloga što sukladno Tbr. 38. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iz 1993. (NN 69/93, 81/93, 16/94 i 11/96) koja je bila na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora, pružanje pravne pomoći može odvjetnik ugovoriti s pravnom osobom u paušalnom iznosu, osim za radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima, a navedeni ugovor odvjetnik mora prijaviti odvjetničkoj komori.

Na identičan način je regulirana posebna vrsta ugovaranja nagrade za rad i u Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iz 2004. i 2009.

Iz navedenog slijedi da tužitelj ima pravo obračunati za radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima nagradu u skladu sa Tarifom a ne u skladu sa ugovorom o pružanju pravne pomoći od 1. veljače 1999. kako to tvrdi tuženik, a koji uz to nikada nije niti prijavljen Hrvatskoj odvjetničkoj komori, a iz dopisa samog tuženika od 25. ožujka 1999. je vidljivo da je tužitelj dana 23. ožujka 1999. uputio tuženiku obavijest o raskidu ugovora o pružanju pravnih usluga te od ponude tuženika izražene u dopisu od 3. veljače 1999. (list spisa 33)

Sud je ocijenio da nisu od utjecaja za odluku u ovoj pravnoj stvari navodi st. upravitelja tuženika da više nije ovlašten zastupati tuženika u ovoj pravnoj stvari jer je razriješen dužnosti nakon zaključenja stečajnog postupka nad Slavonija d.d., rješenjem ovoga suda poslovni broj St-57/00-308 od 24. studenog 2003.

Ovo iz razloga što je o tome pravno stajalište zauzeo drugostupanjski sud u svojoj odluci Pž-1415/07-3 od 30. ožujka 2007.) u kojoj se navodi da se zaključenjem st. postupka ne gase ovlasti st. upravitelja u cijelosti jer je stečajni upravitelj i dalje dužan zastupati stečajnu masu u sporovima koje protiv stečajne mase vode stečajni vjerovnici.

Računskom provjerom visine nagrade koju tužitelj potražuje za pojedine radnje specificirane u prijavi tražbine, sukladno vrijednosti predmeta spora te tarifnim brojevima odvjetničke tarife koje je tužitelj primijenio, sud je utvrdi da tužitelj nije pravilno obračunao nagradu za sastav ovršnog prijedloga u ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-12478/98 od 20. studenog 1998., za sastav tužbe od 3. svibnja 1999., za sastav obrazloženog podneska u ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj Iv-19464/97 od 17. rujna 1999., za sastav žalbe u zemljišno-knjižnom predmetu Općinskog suda u Županji Z-360/00 od 13. ožujka 2000., za sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje u ovršnom predmetu Općinskog suda u Županji Ovr-893/00 od 10. ožujka 2000., za trošak zastupanja tuženika na ročištu od 21. ožujka 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji P-599/99. i za sastav podneska od 7. travnja 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj P-930/99.

U ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-12478/98 tužitelju za sastav prijedloga za ovrhu od 20. studenog 1998. sukladno Tbr. 11 Tarife o nagradama i naknadi

troškova za rad odvjetnika (NN 69/93, 87/93, 16/94 i 11/96), u daljnjem tekstu Tarife, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 926.676,50 kn pripada pravo na nagradu u iznosu od 9.570,00 kn a ne 21.700,00 kn.

Za sastav tužbe podnijete protiv Županijske banke d.d. kod Trgovačkog suda u Osijeku dana 03. svibnja 1999., sukladno Tbr. 7 i Tbr. 42 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 5.910.400,00 kn tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 59.404,00 kn a ne 73.640,00 kn.

Za sastav obrazloženog podneska od 17. rujna 1999. u ovršnom predmetu Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Iv-19464/97 sukladno Tbr. 11 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 6.164.358,00 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 61.950,00 kn a ne u iznosu od 135.957,20 kn.

Za sastav žalbe od 13. ožujka 2000. u zemljišno-knjižnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj V-360/00, sukladno Tbr. 19 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 981.180,14 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 5.310,00 kn a ne 10.120,00 kn.

Za sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje od 10. ožujka 2000. u ovršnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-893/00, sukladno Tbr. 11 t. 3 u svezi s Tbr. 8 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 981.180,14 kn tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 5.310,00 kn a ne 10.120,00 kn.

Za zastupanje tuženika na ročištu od 21. ožujka 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj P-599/99., sukladno Tbr. 9. t. 4 u svezi s Tbr. 7 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 42.020.878,00 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 25.000,00 kn a ne 100.000,00 kn.

Za sastav podneska od 7. travnja 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj P-930/99. sukladno Tbr. 8 st. 3 u svezi s Tbr. 7 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 42.020.878,00 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 25.000,00 kn a ne 50.000,00 kn.

Budući da je stečaj nad tuženikom otvoren dana 28. kolovoza 2000. tužitelj potražuje od tuženika iznos od 1.015.678,52 kn koji se odnosi na odvjetničke usluge za zastupanje tuženika za razdoblje do 28. veljače 2000. kao stečajni vjerovnik sukladno odredbi čl. 71. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00) dok se iznos od 1.194.867,00 kn koji se odnosi na odvjetničke usluge za zastupanje tuženika za posljednjih 6 mjeseci prije otvaranja st. postupka nad tuženikom, namiruje kao ostale obveze stečajne mase u skladu sa odredbom čl. 87. st. 1 i 2 Stečajnog zakona.

Na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III isplatnog reda viših isplatnih redova djelomično osnovan za iznos od 915.304,80 kn a neosnovan je za iznos od 100.373,72 kn koji iznos čini više obračunata nagrada za zastupanje tuženika za ranije citirane radnje poduzete do 28. veljače 2000. (sastav ovršnog prijedloga od 20. studenog 1998, sastav tužbe od 3. svibnja 1999. i sastav podneska od 17. rujna 1999.)

Slijedom navedenog valjalo je presuditi kao u točki I i II izreke presude.

Isto tako, sud je došao do uvjerenja da tužitelj osnovano potražuje od tuženika na ime obračunate nagrade za zastupanje tuženika u posljednjih 6 mjeseci do otvaranja st. postupka nad tuženikom odnosno za razdoblje od 28. veljače 2000. do 28. kolovoza 2000. iznos od 1.085.247,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007. u skladu s Uredbom o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate u skladu s odredbom čl. 29. st. 1 i 2 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05. i 41/08. u daljnjem tekstu ZOO-a), a da neosnovano potražuje iznos od 109.620,00 kn koji iznos čini više obračunata nagrada za zastupanje tuženika u ranije citiranim predmetima za radnje poduzete u razdoblju od 28. veljače 2000. do 28. kolovoza 2000. (sastav žalbe od 13. ožujka 2000., sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje od 10. ožujka 2000., za zastupanje na ročištu od 21. ožujka 2000. i sastav podneska od 7. travnja 2000.)

Slijedom navedenog valjalo je presuditi kao u točki III i IV izreke presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 1 a u svezi s čl. 155. ZPP-a pa je tužitelju koji nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi (manje od 10%) s obzirom na vrijednost predmeta spora (2.210.545,22 kn) dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 398.110,10 kn koji iznos čini: trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 69/93, 81/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09.) u iznosu od **198.215,84 kn** – za sastav tužbe u iznosu od 22.410,00 kn (Tbr. 7), za pristup na ročište od 6. ožujka 2000. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 10. listopada 2002. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 17. travnja 2003. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 27. svibnja 2003. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 09. rujna 2003. – 22.410,00 kn, (Tbr. 9. t. 1) za sastav žalbe od 7. listopada 2003. – 28.012,00 kn, (Tbr. 10. t. 1) sa ukupnim pripadajućim PDV-om od 22% (Tbr. 42) u iznosu od 35.743,84 kn, u iznosu od **101.981,76 kn** za zastupanje punomoćnika – odvjetnika u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09.) – na ime sastava žalbe od 21. prosinca 2008. – 27.637,00 kn (Tbr. 10. t. 1), za pristup na ročište od 10. prosinca 2008. – 5.527,50 kn, za pristup na ročište od 23. rujna 2009. – 5.527,50 kn (Tbr. 9. t. 5), za pristup na ročište od 11. listopada 2011. – 22.110,00 kn, za pristup na ročište od 15. studenog 2011. – 22.110,00 kn (Tbr. 9. t. 1), sa ukupnim pripadajućim PDV-om od 23% u iznosu od 19.069,76 kn (Tbr. 42), i iznos od **82.912,50 kn** za pristup na ročište od 26. travnja 2012. – 22.110,00 kn (Tbr. 9. t. 1), za sastav podneska od 28. svibnja 2012. – 22.110,00 kn (Tbr. 8. t. 1), za pristup na ročište od 10. srpnja 2012. – 22.110,00 kn (Tbr. 9. t. 1), sa ukupnim pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 16.582,50 kn (Tbr. 42) kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 10.000,00 kn i presudu u iznosu od 5.000,00 kn u skladu sa Tarifom sudskih pristojbi Tbr. 1 t. 1 i Tbr. 2 t. 1 a koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 – pročišćeni tekst i 125/11.)

Sud nije tužitelju dosudio trošak pristupa na ročište od 14. siječnja 2002. u iznosu od 22.410,00 kn budući da pun. tužitelja nije bio nazočan na navedenom ročištu.

Isto tako sud nije tužitelju dosudio trošak pristupa na ročište od 10. prosinca 2008. i 23. rujna 2008. u punom iznosu nego 25% od iznosa od 22.110,00 kn koji mu pripada

sukladno vrijednosti predmeta spora jer su navedena ročišta odgođena prije početka raspravljanja.

U Osijeku 25. srpanj 2012.

SUDAC
Gordana Njari, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom Trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana pismeno u 4 primjerka putem ovog suda.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Sanja Bah

10/10/2010

10/10/2010 10:10:10 AM

10/10/2010 10:10:10 AM

10/10/2010

10/10/2010

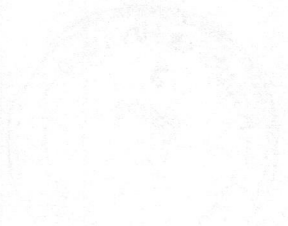
10/10/2010 10:10:10 AM

10/10/2010 10:10:10 AM

10/10/2010

10/10/2010

10/10/2010

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

20-02-2013

66. PŽ-7415/12-3

PRESUDA I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vesne Buljan, predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i Ivice Omazića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TOMISLAVA JONJIĆA iz Zagreba, Stipančičeva 19, kojeg zastupa punomoćnik Dinko Jonjić, odvjetnik u Imotskom, A. Starčevića 14, protiv tuženika STEČAJNA MASA SLAVONIJA d.d. u stečaju, Županja, J. J. Strossmayera 65, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-517/07 od 25. srpnja 2012., u sjednici vijeća održanoj 28. studenog 2012.

presudio je

4.3.13.

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-517/07 od 25. srpnja 2012., u točki I. i III. njene izreke.

riješio je

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-517/07 od 25. srpnja 2012., u točki V. njene izreke i predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovački sud u Osijeku odlučio je:

I Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 915.304,80 kn kao tražbina III isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova.

II Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznos od 100.373,72 kn.

III Tuženik je dužan tužitelju platiti iznos od 1.085.247,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007., u skladu sa Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011., do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope HNB, prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, te mu naknaditi trošak parničnog postupka sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate po stopi od 12% godišnje, sve u roku od 8 dana.

IV Odbija se tužbeni zahtjev za iznos od 109.620,00 kn.

V Tuženik je dužan tužitelju platiti trošak postupka u iznosu od 398.110,10 kn u roku od 8 dana."

Iz obrazloženja proizlazi da je tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad Slavonija d.d. iz Županje prijavio svoju tražbinu u iznosu od 2.624.149,20 kn na ime izvršenih odvjetničkih usluga, zastupanja tuženika pred sudovima i drugim državnim tijelima dana 2. listopada 2000. (list 4.-5. spisa), te da je rješenjem poslovnog broja St-57/00 od 9. svibnja 2001. tužitelju djelomično priznata tražbina u iznosu od 179.188,48 kn dok je za iznos od 2.444.960,72 kn upućen u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine. Tužitelj je u skladu s rješenjem ovog suda poslovnog broja PŽ-4190/10-7 od 10. svibnja 2011., uredio tužbu na način da traži isplatu iznosa od 1.194.867,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do isplate te ujedno da sud utvrdi postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III. isplatnog reda viših isplatnih redova. Nakon provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je zaključio da tužitelj osnovano potražuje od tuženika na ime obračunate nagrade za zastupanje tuženika u posljednjih šest mjeseci do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom odnosno za razdoblje od 28. veljače 2000. do 28. kolovoza 2000., iznos od 1.085.247,00 kn, te prihvatio tužbeni zahtjev u skladu s odredbom čl. 87. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00; u daljnjem tekstu: SZ). I dosudio mu zakonsku zateznu kamatu od 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007. u skladu s Uredbom o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate u skladu s odredbom čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05 i 41/08; u daljnjem tekstu: ZO), te je odbio tužbeni zahtjev za iznos od 109.620,00 kn. Prvostupanjski sud je također utvrdio djelomično osnovanu tražbinu tužitelja u iznosu od 915.304,80 kn, kao tražbinu III. isplatnog reda dok je za preostali iznos od 100.373,72 kn utvrdio neosnovanu potraživanje tužitelja. Odluku o trošku postupka prvostupanjski sud temelji na odredbi čl. 154. st.

34
73

1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08 i 57/11; dalje: ZPP).

Navedenu presudu pravodobnom žalbom pobija tuženik u točki I., III., i V. njene izreke zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi upućuje na činjenicu da je službu stečajnog upravitelja obnašao od 4. rujna 2003., do 27. studenog 2003. kada je odlukom Trgovačkog suda u Osijeku od strane stečajnog suca donijeto rješenje da se razrješava dužnosti stečajnog upravitelja, te da su mu s tim danom prestala sva prava i obveze u odnosu na stečajnog dužnika. Bitnu povredu nalazi u tome što sud nije izveo predložene dokaze od strane tuženika, jer nije saslušao Ivana Šnajdera koji je obnašao službu stečajnog upravitelja od otvaranja stečaja do 4. rujna 2003. Smatra da se bitna povreda sastoji i u tome što nije niti izvršen uvid u spis stečajnog postupka br. VIII - St 57/00, kao i u tome što sud nije proveo adekvatno vještačenje radi preciznog i točnog utvrđenja u kojim sudskim predmetima i upravnim predmetima je tužitelj zastupao tuženika do otvaranja stečaja, utvrđenja vrijednosti svakog predmeta po kojim točno tarifnim stavkama, tko mu je potpisao punomoć i dao ovlaštenja, što bi vještak utvrdio uvidom u konkretne spise i punomoći koje moraju biti u spisu valjano ispunjenje i potpisane od dogovorne osobe. Navodi kako prvostupanjski sud nije odbio ovaj dokazni prijedlog niti je obrazložio zašto nije proveo isti mada se samo na ovaj način moglo na siguran i pouzdan način utvrditi sve relevantne činjenice. Bitnu povredu predstavlja i propust suda što nisu pribavljeni svi spisi u kojim je zastupao tužitelj prednika tuženika odnosno do otvaranja stečaja radnje i predočiti dokaze da je doista radnja izvršena. Tuženik nije nikada primio nikakav račun od tužitelja radi naknade njegovih usluga koji bi bio sačinjen sukladno propisima i važećoj OT, te je netočan navod da nije bilo prigovora na račun tužitelja kako to navodi obrazloženje pobijane presude. Tvrdi da postoji ugovor o pružanju pravne pomoći koji je zaključio tužitelj i tadašnja Slavonija d.d. po direktoru Ivanu Milasu, koji dostavlja uz žalbu. Nadalje, smatra da u tijeku postupka nisu utvrđene odlučne činjenice za preinaku tužbe, nije zatražena suglasnost tuženika, pa istu ne odobrava i protivi se bilo kakvoj preinaci. Predlaže preinačiti presudu u dijelu u kojem se pobija i obvezati tužitelja na plaćanje troškova postupka.

U odgovoru na žalbu tužitelj osporava žalbene navode, predlaže žalbu odbaciti, pođredno odbiti žalbu kao neosnovanu i tuženika obvezati na snošenje troškova žalbenog postupka.

Tuženikova žalba je djelomično osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je presuda u pobijanoj točki I. i III. njene izreke pravilna i zakonita, dok odluku u pobijanoj točki V. izreke (trošak postupka) za sada nije moguće ispitati.

U pogledu žalbenih navoda tuženika zastupanog po stečajnom upravitelju gdje stečajni upravitelj navodi da je službu stečajnog upravitelja obnašao od 4. rujna 2003. do 27. studenog 2003., kada je odlukom Trgovačkog suda u Osijeku od strane stečajnog suca donijeto rješenje da se razrješava dužnosti stečajnog upravitelja, te da mu od tada prestaju sva prava i obveze, potrebno je ukazati žalitelju da se zaključenjem stečajnog postupka ne gase ovlasti stečajnog upravitelja u cijelosti. Parnice koje su u tijeku u trenutku zaključenja stečajnog postupka nastavljaju se u ime i za račun stečajne mase stečajnog dužnika, a stečajni upravitelj je dužan u skladu s odredbom čl. 25. t. 12. SZ-a i dalje zastupati stečajnu masu u sporovima koje protiv stečajne mase vode stečajni vjerovnici ili vjerovnici stečajne mase, a što je već ukazano žalitelju u rješenju ovog suda poslovni broj PŽ-1415/07-3 od 30. ožujka 2007. i dopisu poslovni broj PŽ-7857/07-4 od 5. siječnja 2009.

Ispitujući presudu u pobijanim točkama I. i III. njene izreke, ovaj sud je zaključio kako postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke, a niti u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prvostupanjska presuda sadrži valjane i jasne razloge o odlučnim činjenicama za ocjenu osnovanosti i neosnovanosti tužbenog zahtjeva. Razlozi iz obrazloženja pobijane presude u suglasnosti su s ispravama u spisu i sadržajem zapisnika o provedenim dokazima, kao i rezultatima provedenog postupka.

Nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koju tužitelj ukazuje tvrdnjom da sud nije odlučio o njegovom dokaznom prijedlogu za saslušanjem stečajnog upravitelja Ivan Šnajdera koji je obnašao službu stečajnog upravitelja od otvaranja stečaja do 4. rujna 2003. Suprotno žalbenim navodima sud je odlučio o ovom dokaznom prijedlogu tuženika za saslušanjem stečajnog upravitelja Ivan Šnajdera i pozvao ga na ročište 9. rujna 2003., radi saslušanja (list 36. spis) na kojem se nije pojavio niti je opravdao svoj izostanak iako je dostava poziva bila uredna. U daljnjem tijeku postupka tuženik je inzistirao da se ponovno radi saslušanja pozove ovaj svjedok na okolnost da je stečajni upravitelj Luka Lešić razrješen dužnosti stečajnog upravitelja po uputi stečajne sutkinje, te da je cjelokupnu dokumentaciju tuženika predao Ivanu Šnajdaru (list 197. spisa). Međutim iz razloga presude je jasno zbog čega izvođenje predloženog dokaza nije bilo potrebno. Zadatak je suda ocijeniti koje će od predloženih dokaza izvesti, ali pri odlučivanju o dokaznim prijedlozima, treba voditi računa o tome je li predloženo dokazno sredstvo od značaja za formiranje uvjerenja o važnim činjenicama. Dakle, sud može odlučiti o izvođenju dokaza saslušanjem svjedoka-stranaka onda kada drugih dokaza nema ili kad unatoč drugim izvedenim dokazima utvrdi da je to potrebno za utvrđivanje važnih činjenica.

Neosnovani su i žalbeni navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer nisu pribavljeni svi spisi u kojim je tužitelj zastupao prednika tuženika i zbog toga što prvostupanjski sud nije izvršio uvid u stečajni spis poslovni broj VIII - St 57/00, te nije proveo vještačenje radi

36
24

preciznog i točnog utvrđenja u kojim sudskim predmetima i upravnim predmetima je tužitelj zastupao tuženika do otvaranja stečajna.

Naime, iz spisa proizlazi da je sud je po službenoj dužnosti izvršio uvid samo u one parnične odnosno ovršne predmete u kojima tužitelj uz prijavu tražbine nije dostavio dokaz da je podneske za koje potražuje nagradu predao nadležnim sudovima odnosno upravnim tijelima. Tako je prvostupanjski sud izvršio u ovršni predmet Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-157/00 i parnične predmete Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1227/01 (ranije vođen kod Općinskog suda u Županji pod poslovnim brojem P-599/99), P-358/01, P-147/06, P-887/05 (spojeni predmeti poslovni broj P-464/98 i poslovni broj P-221/98 ranije vođeni kod Općinskog suda u Županji) i poslovni broj P-56/01 te utvrdio da u istima prileži punomoć tužitelja za zastupanje tuženika te da je tužitelj doista i izvršio sve radnje za koje potražuje nagradu u tim predmetima. Dopisom od 2. siječnja 2012. Općinski sud u Županji je izvijestio Trgovački sud u Osijeku da je tužitelj zastupao tuženika kao oštećenika te da je 6. lipnja 2000. podnio prijedlog za opoziv uvjetne osude uz koji je priložio i punomoć (list 144. spisa), a Carinarnica Osijek je dopisom od 21. ožujka 2012. izvijestila Trgovački sud u Osijeku da je tužitelj zastupao Slavoniju d.d. Županja i Ivana Milasa iz Osijeka u navedenom predmetu te je podnio žalbu na rješenje poslovni broj P-2587/1,2/99 od 25. svibnja 2000., a uz žalbu je priložio punomoć (list 156.-157. spisa).

Nadalje, iz isprava (list 37., 39., 135. i 162. spisa) suprotno tuženikovim žalbenim navodima proizlazi da je prvostupanjski sud izvršio uvid u stečajni spis poslovni broj St-57/00, a što se tiče provođenja dokaza vještačenjem ovaj dokaz tuženik nije predložio, a tužitelj ga je predložio (podredno) samo u slučaju ako sud smatra da ne raspolaže znanjem potrebnim za ocijenu valjanosti primjene odvjetničke Tarife (list 32. spisa), a sud nije ovlašten po službenoj dužnosti izvoditi dokaze.

S obzirom na to da je stečajni postupak nad tuženikom pokrenut prijedlogom 2000. godine, tražbine odvjetnika za pružene usluge odvjetničkog zastupanja tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom namiruju se kao ostale obveze stečajne mase u skladu s odredbom čl. 87. st. 1. i 2. SZ-a. Naime, kada vjerovnik ostvaruje svoju tražbinu kao vjerovnik stečajne mase nije dužan prijaviti tražbinu, a niti se o njoj trebao izjasniti stečajni upravitelj na ispitnom ročištu u stečajnom postupku nad tuženikom. Zato, osporavanje tražbine vjerovnika stečajne mase u stečajnom postupku u iznosu od 1,194.867,00 kn i upućivanje u parnicu po čl. 178. SZ-a ničim ne priječi tog vjerovnika podnijeti kondemnatornu tužbu, jer Zakonom o parničnom postupku niti Stečajnim zakonom nije propisana takva zapreka tim vjerovnicima kako za vođenje parnice, tako i za ostvarenje svog prava, pa je u vezi s time neosnovan žalbeni navod da se radi o preinaci tužbe za koju je potrebna suglasnost-pristanak tuženika.

U pogledu žalbenog navoda da postoji ugovor o pružanju pravne pomoći koji je zaključio tužitelj i tadašnja Slavonija d.d. po direktoru Ivanu Milasu, odnosno

ugovor o zastupanju - paušalu te da tužitelj ima pravo na nagradu samo u visini u skladu s odredbama navedenog ugovora, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da nije od utjecaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari činjenica da su stranke zaključile ugovor o pružanju pravne pomoći 1. veljače 1999. Sukladno Tbr. 38. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iz 1993. ("Narodne novine" broj 69/93, 81/93, 16/94 i 11/96) koja je bila na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora, pružanje pravne pomoći može odvjetnik ugovoriti s pravnom osobom u paušalnom iznosu, osim za radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima, a navedeni ugovor odvjetnik mora prijaviti odvjetničkoj komori. Kako je Hrvatska odvjetnička komora dopisom od 23. svibnja 2012. (list 193. spisa) izvijestila sud da ugovor o pružanju pravne pomoći od 1. veljače 1999. nikada nije dostavljen Hrvatskoj odvjetničkoj komori na odobrenje iz izloženog se može zaključiti da tužitelj ima pravo obračunati za radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima nagradu u skladu sa Tarifom, kako je to pravilno zaključio prvostupanjski sud, a ne u skladu sa Ugovorom o pružanju pravne pomoći od 1. veljače 1999., kako to tvrdi tuženik.

Uvidom u stečajni spis, prijavu tražbine, te uvidom u parnične odnosno ovršne predmete, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o djelu - pružanju odvjetničkih usluga iz čl. 600. ZOO-a, a visinu naknade za pojedine radnje specificirane u prijavi tražbine prvostupanjski sud je utvrdio računskom provjerom nagrade koju tužitelj potražuje za pojedine radnje specificirane u prijavi tražbine, sukladno vrijednosti predmeta spora te tarifnim brojevima odvjetničke tarife.

Na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III. isplatnog reda viših isplatnih redova djelomično osnovan za iznos od 915.304,80 kn, a neosnovan je za iznos od 100.373,72 kn, koji iznos čini više obračunata nagrada za zastupanje tuženika za radnje poduzete do 28. veljače 2000. (sastav ovršnog prijedloga od 20. studenog 1998, sastav tužbe od 3. svibnja 1999. i sastav podneska od 17. rujna 1999.) Isto tako, sud je pravilno zaključio da tužitelj osnovano potražuje od tuženika na ime obračunate nagrade za zastupanje tuženika u posljednjih 6 mjeseci do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom za razdoblje od 28. veljače 2000. do 28. kolovoza 2000. iznos od 1.085.247,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007., u skladu s Uredbom o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008., do isplate u skladu s odredbom čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, dok je za iznos od 109.620,00 kn odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan. Budući da je tužitelj dokazao postojanje svoje tražbine, tuženik mu je istu dužan naknaditi u dosuđenom iznosu.

Stoga je uz primjenu odredbe iz čl. 368. st. 1. ZPP-a valjalo tuženikovu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi presudu prvostupanjskog suda u točki I. i III. njene izreke.

Međutim, pogrešno je prvostupanjski sud odlučio o trošku postupka u cijelosti primjenom odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a uzevši u obzir da je vrijednost predmeta spora (2.210.545,22 kn). Naime, sud je primjenom odredbe čl. 180. st. 2. SZ-a, trebao utvrditi vrijednost predmeta spora, za dio koji potražuje kao stečajni vjerovnik. Tom odredbom propisano je da se vrijednost predmeta spora radi utvrđivanja tražbine koju je osporio stečajni upravitelj ili stečajni vjerovnik, određuje prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase, koja je bila na snazi u vrijeme podnošenja tužbe 21. svibnja 2001. Ta se odredba u konkretnom slučaju ima primijeniti samo na dio potraživanja koji on ostvaruje kao stečajni vjerovnik kao posebna odredba (lex specialis) iako je brisana Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06), koji je stupio na snagu 29. srpnja 2006., a sve iz razloga jer je tužba u konkretnom slučaju podnesena 21. svibnja 2001., tj. prije nego što je ta odredba brisana, a koji stav je zauzeo Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj Revt-38/07 od 17. listopada 2007. Međutim, na dio potraživanja koji vjerovnik potražuje kao vjerovnik stečajne mase ne primjenjuje se odredba čl. 180. st. 2. SZ-a, već se vrijednost predmeta spora za tražbinu vjerovnika stečajne mase određuje u njenom stvarnom iznosu. Dakle, nakon što utvrdi vrijednost predmeta spora za tražbinu koju potražuje kao stečajni vjerovnik, te za tražbinu vjerovnika stečajne mase u njenom stvarnom iznosu, sud će u skladu s troškovnicima (list 37.a i 200. spisa) utvrditi iznos naknade troškova na koji svaka od stranaka ima pravo s obzirom na uspjeh u sporu, a nakon toga će navedene iznose prebiti i razliku dosuditi onoj stranci koja ima pravo na naknadu većeg iznosa parničnih troškova.

Dakle, kako se pobijana odluka o trošku za sada ne može ispitati, valjalo je točku V. izreke presude ukinuti i predmet u tom dijelu vratiti na ponovan postupak primjenom odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 28. studenog 2012.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
VESNA BULJAN, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

3 P-517/07-115

RJEŠENJE

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sudu pojedincu Gordani Njari u pravnoj stvari tužitelja TOMISLAV JONJIĆ iz Zagreba, Našička 19 kojeg zastupa punomoćnik Dinko Jonjić odvjetnik iz Imotskog protiv tuženika STEČAJNA MASA SLAVONIJA d.d. iz Županje, J.J. Strossmayera 65 kojeg zastupa stečajni upravitelj Luka Lešić iz Županje, radi utvrđenja tražbine i isplate (VPS 2.210.545,22 kn) odlučujući o troškovima postupka, bez održavanja ročišta 15. travnja 2013.

22. 4. 13

riješio je

Tuženik je dužan tužitelju naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 223.283,12 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Presudom ovog suda poslovni broj P-517/07-101 od 25. srpnja 2012. u točki I sud je utvrdio da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 915.304,80 kn kao tražbina III isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova, u točki II odbio je tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznos od 100.373,72 kn, a u točki III je obvezao tuženika da tužitelju plati iznos od 1.085.247,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007. u skladu sa Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2001. do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope HNB, prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena te mu naknaditi trošak parničnog postupka sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate po stopi od 12% godišnje, sve u roku od 8 dana.

U točki IV sud je odbio tužbeni zahtjev za iznos od 109.620,00 kn a točki V je obvezao tuženika da tužitelju platiti trošak postupka u iznosu od 398.110,10 kn u roku od 8 dana.

Protiv navedene presude u točki I, III i V izreke tuženik je pravodobno podnio žalbu a Visoki Trgovački sud RH Zagreb je presudom poslovni broj PŽ-7415/12-3 od 28. studenog

2012. potvrdio prvostupanjsku presudu u točki I i III izreke dok je u točki V presudu ukinuo i vratio predmet ovome sudu na ponovno odlučivanje.

U odnosu na dio tražbine koji tužitelj potražuje kao stečajni vjerovnik u iznosu od 1.015.678,52 kn vrijednost predmeta spora se određuje prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase u skladu s odredbom čl. 180. st. 2 Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja tužbe 21. svibnja 2001. dok se u odnosu na tražbinu tužitelja koju isti potražuje kao vjerovnik stečajne mase vrijednost predmeta spora određuje u njenom stvarnom iznosu odnosno u iznosu od 1.194.867,00 kn.

Budući da je u konkretnom slučaju nad Slavonijom d.d. iz Županja zaključen stečajni postupak dana 28. studenog 2003. te je navedena pravna osoba prestala postojati brisanjem iz Sudskog registra dana 31. svibnja 2004. rješenjem ovoga suda poslovni broj Tt-04/650-2, ne postoji imovina koja ulazi u stečajnu masu Slavonije d.d. iz Županje, a sud nema saznanja da se vode parnični postupci u korist stečajne mase Slavonije d.d. Županja koji još nisu pravomoćno okončani.

Zbog navedenog nije moguće utvrditi u kojem omjeru bi tužitelj mogao naplatiti svoje potraživanje koje potražuje kao vjerovnik stečajne mase u iznosu od 1.015.678,52 kn.

Slijedom navedenog sud je kao vrijednost predmeta spora uzeo iznos od 1.194.867,00 kn u odnosu na oba potraživanja tužitelja (potraživanje tužitelja kao stečajnog vjerovnika i potraživanje tužitelja kao vjerovnika ostale obveze stečajne mase).

Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 1 a u svezi s čl. 155. ZPP-a pa je tužitelju koji nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi (manje od 10%) dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 223.283,12 kn koji iznos čini: trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 69/93, 81/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09.) u iznosu od 108.351,25 kn – za sastav tužbe u iznosu od 12.250,00 kn (Tbr. 7), za pristup na ročište od 6. ožujka 2000. – 12.250,00 kn, za pristup na ročište od 10. listopada 2002. – 12.250,00 kn, za pristup na ročište od 17. travnja 2003. – 12.250,00 kn, za pristup na ročište od 27. svibnja 2003. – 12.250,00 kn, za pristup na ročište od 09. rujna 2003. – 12.250,00 kn, (Tbr. 9. t. 1) za sastav žalbe od 7. listopada 2003. – 15.312,50 kn, (Tbr. 10. t. 1) sa ukupnim pripadajućim PDV-om od 22% (Tbr. 42) u iznosu od 19.538,75 kn, u iznosu od 55.119,37 kn za zastupanje punomoćnika – odvjetnika u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09.) - na ime sastava žalbe od 21. prosinca 2008. – 14.937,50 kn (Tbr. 10. t. 1), za pristup na ročište od 10. prosinca 2008. – 2.987,50 kn, za pristup na ročište od 23. rujna 2009. – 2.987,50 kn (Tbr. 9. t. 5), za pristup na ročište od 11. listopada 2011. – 11.950,00 kn, za pristup na ročište od 15. studenog 2011. – 11.950,00 kn (Tbr. 9. t. 1), sa ukupnim pripadajućim PDV-om od 23% u iznosu od 10.306,87 kn (Tbr. 42), i iznos od 44.812,50 kn za pristup na ročište od 26. travnja 2012. – 11.950,00 kn (Tbr. 9. t. 1), za sastav podneska od 28. svibnja 2012. – 11.950,00 kn (Tbr. 8. t. 1), za pristup na ročište od 10. srpnja 2012. – 11.950,00 kn (Tbr. 9. t. 1), sa ukupnim pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 8.962,50 kn (Tbr. 42) kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 10.000,00 kn i presudu u iznosu od 5.000,00 kn u skladu sa Tarifom sudskih pristojbi Tbr. 1 t. 1 i Tbr. 2 t. 1 a koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 - pročišćeni tekst i 125/11.)

Sud nije tužitelju dosudio trošak pristupa na ročište od 14. siječnja 2002. u iznosu od 12.250,00 kn budući da pun. tužitelja nije bio nazočan na navedenom ročištu.

Isto tako sud nije tužitelju dosudio trošak pristupa na ročište od 10. prosinca 2008. i 23. rujna 2008. u punom iznosu nego 25% od iznosa od 11.950,00 kn koji mu pripada sukladno vrijednosti predmeta spora jer su navedena ročišta odgođena prije početka raspravljanja.

U Osijeku, 15. travanj 2013.

SUDAC
Gordana Njari, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom Trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana pismeno u 3 primjerka putem ovog suda.

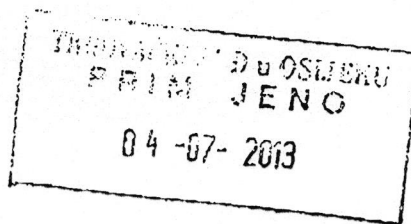
ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Sanja Ban

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

P-517/07-122 78

66. PŽ-4257/13-3

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Tatjani Kujundžić Novak, u pravnoj stvari tužitelja TOMISLAVA JONJIĆA iz Zagreba, Našička 19, kojeg zastupa punomoćnik Dinko Jonjić, odvjetnik u Imotskom, A. Starčevića 14, protiv tuženika STEČAJNA MASA SLAVONIJA d.d. u stečaju, Županja, J. J. Strossmayera 65, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-517/07-115 od 15. travnja 2013., 23. svibnja 2013.,

12.7.13

riješio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-517/07-115 od 15. travnja 2013.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem poslovni broj P-517/07-115 od 15. travnja 2013., naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 223.283,12 kn u roku od osam dana. Odluku o trošku postupka prvostupanjski sud temelji na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13, dalje: ZPP).

Rješenje žalbom pobija tuženik zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi upućuje na činjenicu da je službu stečajnog upravitelja obnašao od 4. rujna 2003., do 27. studenog 2003. kada je odlukom Trgovačkog suda u Osijeku od strane stečajnog suca donijeto rješenje da se razrješava dužnosti stečajnog upravitelja, te da su mu s tim danom prestala sva prava i obveze u odnosu na stečajnog dužnika, pa je stečajni sud trebao odrediti drugog stečajnog upravitelja za eventualnu stečajnu masu. Opreza radi prigovara dosuđenoj svoti, jer i da ima stečajne mase svakako treba odrediti vještačenje i

- 2 -

66. Pž-4257/13-3

mišljenje nadležne Odvjetničke komore u pogledu primjene Tarife. Predlaže pobijano rješenje preinačiti, odnosno ukinuti i vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Tuženikova žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

U postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke, a niti u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U smislu čl. 164. st. 7. ZPP-a, o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja. Stranka je dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu.

Pravilno je prvostupanjski sud odlučio o trošku postupka primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a uzevši u obzir da je vrijednost predmeta spora (1,194.867,00 kn) odnosno visinu tražbine koju tužitelj potražuje kao vjerovnik stečajne mase, jer nije mogao postupiti po uputi ovog suda iz rješenja poslovni broj Pž-7415/12 od 28. studenog 2012., da primjenom odredbe čl. 180. st. 2. Stečajnog zakona, utvrdi vrijednost predmeta spora i to za dio koji potražuje kao stečajni vjerovnik, s obzirom na to da nije postojala imovina koja ulazi u stečajnu masu.

Pozivom na odredbe čl. 155. ZPP-a, pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova, odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09, dalje: OT) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 i 125/11, dalje: ZSP).

U pogledu žalbenog navoda tuženika, da je službu stečajnog upravitelja obnašao od 4. rujna 2003. do 27. studenog 2003., kada je odlukom Trgovačkog suda u Osijeku od strane stečajnog suca donijeto rješenje da se razrješava dužnosti stečajnog upravitelja, te da mu od tada prestaju sva prava i obveze, potrebno je ukazati žalitelju da se zaključenjem stečajnog postupka ne gase ovlasti stečajnog upravitelja u cijelosti. Parnice koje su u tijeku u trenutku zaključenja stečajnog postupka nastavljaju se u ime i za račun stečajne mase stečajnog dužnika, a stečajni upravitelj je dužan u skladu s odredbom čl. 25. t. 12. Stečajnog zakona i dalje

441
24

- 3 -

66. Pž-4257/13-3

zastupati stečajnu masu u sporovima koje protiv stečajne mase vode stečajni vjerovnici ili vjerovnici stečajne mase, a što je već ukazano žalitelju u rješenju ovog suda poslovni broj Pž-1415/07-3 od 30. ožujka 2007., Pž-7415/12 od 28. studenog 2012. i dopisu poslovni broj Pž-7857/07-4 od 5. siječnja 2009.

Žalitelj ne ukazuje na neku pogrešku u obračunu dosuđenih troškova tužitelju odnosno ne osporava odluku o trošku ni po pojedinim stavkama ni visini, već prigovora dosuđenoj svoti paušalno, navodeći pogrešno kako svakako treba odrediti vještačenje i pribaviti mišljenje nadležne Odvjetničke komore u pogledu primjene Tarife. Odluka o trošku pravilno se temelji na odredbi čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a, i valjano je obrazložena, a ovaj sud ne nalazi na pogrešnu primjenu materijalnog prava pri dosuđivanju parničnih troškova tužitelju u iznosu od 223.283,12 kn.

Slijedom iznijetog, valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje pozivom na odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a.

U Zagrebu 23. svibnja 2013

TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, v.r.

Za točnost otpredka
ovlašteni službenik

BRANKICA ČURMAN

AT WASHINGTON

The following information was received from the Bureau of the Census on the 10th day of January, 1941, in answer to a letter from the Bureau of the Census dated December 15, 1940.

The Bureau of the Census has been advised that the Census of the United States for the year 1940, which was completed on the 1st day of January, 1941, shows that the population of the United States was 122,764,943 on the 1st day of January, 1940.

The following table shows the population of the United States by age and sex for the year 1940.

Age Group	Male	Female	Total
Under 5	10,000,000	10,000,000	20,000,000
5 to 14	15,000,000	15,000,000	30,000,000
15 to 24	10,000,000	10,000,000	20,000,000
25 to 34	8,000,000	8,000,000	16,000,000
35 to 44	7,000,000	7,000,000	14,000,000
45 to 54	6,000,000	6,000,000	12,000,000
55 to 64	5,000,000	5,000,000	10,000,000
65 to 74	4,000,000	4,000,000	8,000,000
75 to 84	3,000,000	3,000,000	6,000,000
85 and over	2,000,000	2,000,000	4,000,000
Total	70,000,000	70,000,000	140,000,000

«SLAVONIJA NOVA» dioničko društvo
za preradu i promet žitarica
ŽUPANJA, J.J. Strossmayera 65

FOTOKOPIRANO
U
TRGOVAČKOM SUDU
OBJAVLJENO

STATUT
DIONIČKOG DRUŠTVA
«SLAVONIJA NOVA»
ŽUPANJA

Županja, prosinac 2003.

Na temelju članka 173. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima (N.N. 111/93) dioničko društvo «Slavonija nova» Županja, Josipa Juraja Strossmayera 65, na temelju izjave osnivača o usvajanju Statuta članak 173. stavak 1. i 2. usvaja se:

**STATUT
DIONIČKOG DRUŠTVA
«SLAVONIJA NOVA»
za preradu i promet žitarica
ŽUPANJA**

I UVODNE NAPOMENE

Članak 1.

«Slavonija nova» dioničko društvo za preradu i promet žitarica Županja osniva se kao dioničko društvo na osnovu izjave o usvajanju Statuta od _____ 2003. godine, a ulaganjem prava priznatih tražbina stečenih u stečajnom postupku nad «Slavonijom» d.d. u stečaju Županja (članak 176. stavak 1. ZTD) i to:

1. Republika Hrvatska
Ministarstvo gospodarstva
Ravnateljstvo za robne zalihe
Ul. grada Vukovara 78/VI
10000 Zagreb	24.142.800,00 kn
2. Republika Hrvatska
Ministarstvo financija
Katančičeva 5
10000 Zagreb	22.238.800,00 kn
3. Državna agencija za osiguranje
štednih uloga i sanaciju banaka
Jurišićeva 1/II
10000 Zagreb	<u>19.785.200,00 kn</u>
UKUPNO:	66.166.800,00 kn

Članak 2.

Donošenjem ovog Statuta, društvo provodi usklađenje ustroja i poslovanja sa Zakonom o trgovačkim društvima.

Članak 3.

Troškovi osnivanja društva idu na teret samog društva (naknada javnom bilježniku, revizoru osnivanja, objave osnivanja, sudske i ostale pristojbe).

85
60
28

Članak 4.

Ovaj Statut je temeljni opći akt dioničkog društva «Slavonije nova» za preradu i promet žitarica Županja.

Ovim Statutom se uređuje:

- trajanje Društva,
- tvrtka Društva,
- sjedište Društva,
- predmet poslovanja,
- temeljni kapital Društva,
- nominalni iznos dionica, broj dionica u Društvu,
- vrstu dionica i njihov rod,
- knjiga dionica,
- organi društva i način njihova rada,
- odnos između članova Društva,
- način i oblik objave priopćenja Društva,
- prestanak Društva,
- godišnji obračun i upotreba dobiti,
- zaključne odredbe.

II TRAJANJE DRUŠTVA

Članak 5.

Društvo se osniva na neodređeno vrijeme.

Društvo prestaje na jedan od načina propisanih Zakonom i Statutom Društva.

III STATUSNE ODREDBE

Članak 6.

Društvo ima svojstvo pravne osobe, a stječe ga upisom u sudski registar.

Društvo može u pravnom predmetu stjecati prava i preuzimati obveze, može biti vlasnikom pokretnih i nepokretnih stvari, te može tužiti i biti tuženo pred državnim ili izabranim sudom.

Članak 7.

Društvo odgovara za obveze cijelom svojom imovinom.

Dioničari ne odgovaraju za obveze Društva.

IV TVRTKA I SJEDIŠTE DRUŠTVA

Članak 8.

Društvo će poslovati u pravnom prometu pod tvrtkom koja glasi u punom nazivu:

**«SLAVONIJA NOVA» DIONIČKO DRUŠTVO ZA PRERADU I PROMET
ŽITARICA, ŽUPANJA, JOSIPA JURAJA STROSSMAYERA 65.**

Društvo će poslovati pod tvrtkom i u skraćenom nazivu: «SLAVONIJA NOVA» d.d.
Županja.

Članak 9.

Sjedište Društva je u Županji, u ulici Josipa Juraja Strossmayera 65.

Članak 10.

Društvo u svom poslovanju upotrebljava žig koji sadrži naziv tvrtke.

Uprava Društva propisuje oblik, broj i način upotrebe žiga Društva u pravnom prometu.

Članak 11.

Društvo ima svoj zaštitni znak i logotip.

Znak je crvene boje sa bijelim slovima i žutim polukrugom.

Zaštitni znak društvo koristi na poslovnim papirima, za označavanje poslovnih prostora, na svojim proizvodima, promidžbenim porukama, kao i drugim prigodama u svezi sa djelovanjem i poslovanjem Društva.

Članak 12.

Društvo može imati i svoju podružnicu koja se osniva odlukom Nadzornog odbora Društva na način koji je propisan zakonom.

V PREDMET POSLOVANJA DRUŠTVA

Članak 13.

Društvo u svom poslovanju obavlja djelatnosti koje čine predmet njegovog poslovanja i to:
U zemlji:

- 01.4 Uslužne djelatnosti u biljnoj proizvodnji i stočarstvu, osim veterinarskih usluga; uređenje i održavanje krajolika
- 15.6 Proizvodnja mlinskih proizvoda, škroba i škrobnih proizvoda
- 15.61 Proizvodnja mlinarskih proizvoda
- 15.8 Proizvodnja ostalih prehrambenih proizvoda
- 15.81 Proizvodnja kruha, peciva, svježe tjestenine i kolača
- 15.82 Proizvodnja dvopeka i keksa; proizvodnja trajnog peciva i kolača
- 15.85 Proizvodnja makarona, njoka, i slične suhe tjestenine
- 15.89 Proizvodnja ostalih prehrambenih proizvoda, d.n.

11.12	Opći mehanički radovi
12.2	Popravak električnih aparata za kućanstvo
60.24	Cestovni prijevoz robe
63.12	Skladištenje robe
70.2	Iznajmljivanje vlastitih nekretnina
71	Iznajmljivanje automobila
71.21	Iznajmljivanje ostalih kopnenih prometnih sredstava
72.1	Pružanje savjeta o računalnoj opremi, (hardware-u)
72.2	Savjetovanje i prihvatanje programske opreme, (softwar-e)
72.3	Obrada podataka
72.4	Izrada i upravljanje bazama podataka
74.13	Istraživanje tržišta i ispitivanje javnog mijenja
74.14	Savjetovanje u vezi s poslovanjem i upravljanjem
74.82	Djelatnost pakiranja
92.62.2	Ostale sportske djelatnosti
*	Projektiranje, građenje i nadzor
*	Održavanje i servisiranje vatrogasne opreme i aparata
*	Kontrola kakvoće i količina poljoprivrednih proizvoda.
*	Uzgoj poljoprivrednih kultura
*	Uskladištenje sredstava za zaštitu bilja
*	Trgovina na veliko i malo sredstvima za zaštitu bilja
*	Žetvu i pripremanje usjeva za tržište
*	Poljoprivredne djelatnosti uz naplatu ili po ugovoru
*	Proizvodnja pšenice i kukuruza u kooperaciji
*	Rukovanje sustavom za navodnjavanje
*	Kupnja i prodaja robe osim oružja, streljiva, lijekova i otrova
*	Trgovačko posredovanje na domaćem i inozemnom tržištu
*	Pripremanje hrane i pružanje usluga prehrane
*	Pripremanje i usluživanje pića i napitaka i pružanje usluga smještaja
*	Pripremanje hrane za potrošnju na drugom mjestu i opskrba tom hranom (catering).

Članak 14.

Osim djelatnosti iz prethodnog članka, Društvo može obavljati i druge djelatnosti koje služe obavljanju naprijed navedenih djelatnosti, ako se one u manjem opsegu ili uobičajeno obavljaju uz navedenu djelatnost.

Članak 15.

O promjeni tvrtke, sjedištu Društva i djelatnosti odlučuje Skupština društva.
O dopuni djelatnosti odlučuje Nadzorni odbor.

VI TEMELJNI KAPITAL

Članak 16.

Temeljni kapital Društva iznosi 66.166.800,00 kn (šezdesetšest milijuna stošezdesetšestisuća osamsto kuna).

Članak 17.

Temeljeni kapital društva može se povećati uplatom uloga u novcu, stvarima ili pravima uz izdavanje novih dionica. Temeljni kapital može se povećati iz sredstava društva i to pretvorbom kapitalne dobiti i zadržane dobiti u temeljni kapital društva. Odluku o povećanju temeljnog kapitala donosi Skupština glasovima koji predstavljaju više od tri četvrtine temeljnog kapitala zastupljenog na Skupštini pri donošenju te odluke.

Članak 18.

Prigodom povećanja kapitala izdavanjem novih dionica svaki dioničar ima pravo upisati onaj dio novih dionica koji odgovara njegovom dotadašnjem udjelu u temeljnom kapitalu društva. Rok za ostvarivanje prava upisa ne može biti kraći od 14 dana.

Članak 19.

Temeljni kapital Društva može se smanjiti povlačenjem dionica. Odluku o smanjenju temeljnog kapitala Društva donosi Skupština glasovima koji predstavljaju najmanje tri četvrtine temeljnog kapitala Društva zastupljenog na Skupštini. Odlukom o povlačenju dionica odrediti će se pretpostavke za povlačenje dionica i pojedinosti kako to treba provesti.

VII BROJ I NOMINALNI IZNOS DIONICA

Članak 20.

Temeljni kapital Društva iz članka 16. ovog Statuta, podjeljen je na 165.417 dionica serije A. Nominalni iznos jedne dionice iz prethodnog stavka je 400,00 kn (slovima: četrsto kuna).

VIII VRSTE DIONICA

Članak 21.

Društvo izdaje redovne dionice na ime koje njihovim imateljima daju ista prava i osiguravaju im isti položaj u Društvu.

Društvo može izdati dionice na donositelja.

Dionice iz stavka 1. ovog članka njihovim imateljima daju sljedeća prava:

- pravo glasa u Glavnoj skupštini Društva,
- pravo na isplatu dijela dobiti Društva (dividendu) i
- pravo na isplatu dijela ostatka likvidacijske odnosno stečajne mase Društva.

8464
40

Članak 22.

Dionice na ime, prenose se indosamentom na temelju suglasnosti Društva.
Suglasnost za prijenos dionica daje Nadzorni odbor Društva.
Nadzorni odbor može uskratiti suglasnost samo u slučaju osnovane sumnje da bi se
prijenosom Društvo dovelo u poslovne teškoće ili bi bio ugrožen poslovni ugled na tržištu.

Članak 23.

Društvo može izdavati povlaštene dionice.
Odluku o tome donosi Skupština Društva.
Imatelji povlaštenih dionica mogu ostvariti pravo na unaprijed određenu dividendu, pravo
prvenstva kod isplate dividende i pravo prvenstva namirenja u postupku provođenja
likvidacije ili stečaja Društva.
Prava imatelja povlaštenih dionica iz prethodnog stavka moraju biti srazmjerni njihovom
povećanom doprinosu u Društvu.
Odluku o tome donosi Skupština Društva.

IX KNJIGA DIONICA

Članak 24.

Društvo vodi knjigu dionica u koju se upisuju dionice koje glase na ime sa oznakom imena,
prebivališta i sjedišta imatelja dionica.
Knjiga dionica se vodi na računalu i ručno.
U odnosu prema Društvu vrijedi kao dioničar samo onaj tko je upisan u Knjigu dionica.
Iz upisa u knjigu dionica proizlazi da dioničar u cjelosti prihvaća odredbe ovog Statuta, ako
takvu izjavu nije dao ranije.
Knjigu dionica vodi Uprava Društva.

Članak 25.

Pobliže o vođenju i upisima u Knjigu dionica uređuje se Pravilnikom o vođenju Knjige
dionica koju donosi Nadzorni odbor Društva.

X ORGANI DRUŠTVA

Članak 26.

Organi Društva su:

- Glavna Skupština
- Nadzorni odbor i
- Uprava Društva.

GLAVNA SKUPŠTINA

Članak 27.

U glavnoj Skupštini dioničari ostvaruju upravljačka prava u Društvu.
Članovi uprave i Nadzornog odbora moraju sudjelovati u radu Glavne Skupštine.

Članak 28.

Glavna Skupština odlučuje o:

- izboru i razrješenju članova Nadzornog odbora,
- godišnjim financijskim izvješćima i uporabi dobiti,
- davanju razrješnice članovima Uprave i Nadzornog odbora,
- imenovanju revizora Društva,
- izmjenama Statuta,
- povećanju i smanjenju temeljnog kapitala Društva,
- imenovanje revizora za ispitivanje radnji obavljenih u osnivanju Društva ili radnji vođenja poslova Društva,
- prestanku Društva,
- promjeni sjedišta Društva,
- poslovniku o radu Skupštine,
- statusnim promjenama,
- povećanju i smanjenju nominalne vrijdnosti dionica.

Glavna Skupština, pored o pitanjima iz prethodnog stavka, odlučuje i o drugim pitanjima u skladu sa Zakonom.

Članak 29.

Glavna Skupština saziva se najmanje jednom godišnje, a mora se sazvati uvijek kada to zahtjevaju interesi Društva.

Članak 30.

Glavnu Skupštinu u pravilu saziva Uprava koja o tome odlučuje većinom glasova.
Za donošenje odluke o sazivanju Skupštine ovlaštene su osobe koje su u trgovačkom registru upisane kao članovi Uprave.
Pravo saziva Glavne Skupštine ima i Nadzorni odbor Društva.
Sazivanje glavne Skupštine objavljuje se u službenim glasilima.

Članak 31.

Odluka o sazivanju Glavne skupštine mora sadržavati:

- tvrtku i sjedište Društva,
- vrijeme i mjesto održavanja Glavne Skupštine,
- uvjete koji se moraju ispuniti za sudjelovanje u Glavnoj Skupštini te za korištenje prava glasa.

Glavna Skupština održava se u sjedištu Društva.

86
66
41

Članak 32.

ko sudjelovanja u Glavnoj Skupštini, te korištenjem pravom glasa na Glavnoj Skupštini
u osobe koje ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

da su kao dioničari upisani u Knjigu dionica Društva,
da svoje isprave o dionicama polaže kod Društva najkasnije desetog dana prije
održavanja Glavne Skupštine čime ujedno i unaprijed najavljuju svoje sudjelovanje na
Glavnoj Skupštini.

Članak 33.

Glavna skupština mora se sazvati najranije mjesec dana prije dana njezina održavanja.
Dnevni red Glavne Skupštine objavljuje se u službenim glasilima zajedno s pozivima na
skupštinu.

Članak 34.

Ako Glavna Skupština treba odlučivati o izmjeni Statuta ili o sklapanju Ugovora koji je valjan
samo ako Glavna Skupština na njega daje suglasnost, moraju se objaviti prije ovog izmjene
Statuta, odnosno bitni sadržaj Ugovora.

Za svaku točku dnevnog reda o kojoj treba odlučivati Glavna Skupština, Uprava i Nadzorni
odbor moraju o objavi dnevnog reda navesti i prijedlog odluka što ih treba donijeti.

Na Glavnoj Skupštini ne može se odlučivati o točkama dnevnog reda koje nisu valjano
objavljene.

Članak 35.

Glavnoj Skupštini predsjedava predsjednik koji se bira na vrijeme od četiri godine, a na
prijedlog dioničara koji pojedinačno ili skupno imaju najmanje 25% dionica temeljnog
kapitala Društva.

Članak 36.

Na Glavnoj Skupštini mora se sastaviti popis svih nazočnih i zastupljenih dioničara te njihovih
zastupnika uz navođenje imena, prezimena i prebivališta kao i nominalnog iznosa svake od
zastupljenih dionica i uz navođenje njezina roda.

Popis prisutnih i zastupljenih dioničara treba staviti na uvid svim sudionicima Glavne
Skupštine prije javnog glasovanja.

Popis potpisuje predsjednik Glavne Skupštine.

Članak 37.

Svaka odluka Glavne Skupštine mora se navesti u zapisniku kojeg sastavlja Javni bilježnik. U zapisniku se navode mjesto i vrijeme održavanja Glavne Skupštine, ime i prezime Javnog bilježnika te način i rezultat glasovanja i utvrđenje o donesenim odlukama. Zapisniku treba priložiti popis sudionika u Glavnoj Skupštini i dokaz o sazivanju Glavne Skupštine. Zapisnik potpisuje javni bilježnik i nije potrebno navesti svjedoke.

Članak 38.

Glavna Skupština valjano će odlučivati ako su na njoj nazočni dioničari ili njihovi punomoćnici koji zajedno imaju dionice čija nominalna vrijednost prelazi 50% nominalnog iznosa kapitala Društva u vrijeme održavanja Glavne Skupštine. Prije sazivanja Glavne Skupštine, mora se odrediti kada će se održati naredna Glavna Skupština, ako na onoj koja je sazvana ne bude kvoruma iz stavka 1. ovog članka. Tako sazvana i održana Glavna Skupština može valjano odlučivati bez obzira na broj dioničara koji su na njoj zastupljeni.

Članak 39.

Na Glavnoj Skupštini odluke se donose većinom danih glasova (obična većina) ako se Zakonom ili ovim Statutom ne odredi da je za to potrebna neka veća većina.

Članak 40.

Pravo glasa na Glavnoj Skupštini ostvaruje se prema nominalnim iznosima dionica. Dioničar može pravo glasa na Glavnoj Skupštini ostvariti i preko punomoćnika. Punomoć se mora dati u pisanom obliku i predati Društvu.

Članak 41.

Na Glavnoj Skupštini glasuje se javno. Glavna Skupština može odlučiti da se o pojedinim pitanjima glasuje tajno. Svaki dioničar snosi troškove koji mu nastaju zbog sudjelovanja na sjednicama skupštine, a troškove pripremanja i održavanja skupštine snosi Društvo.

Članak 42.

Za odluke Glavne Skupštine o izmjeni Statuta potrebno je da se za nju daju glasovi koji predstavljaju najmanje tri četvrtine temeljnog kapitala zastupljenog na Glavnoj Skupštini pri odlučivanju o Statutu.